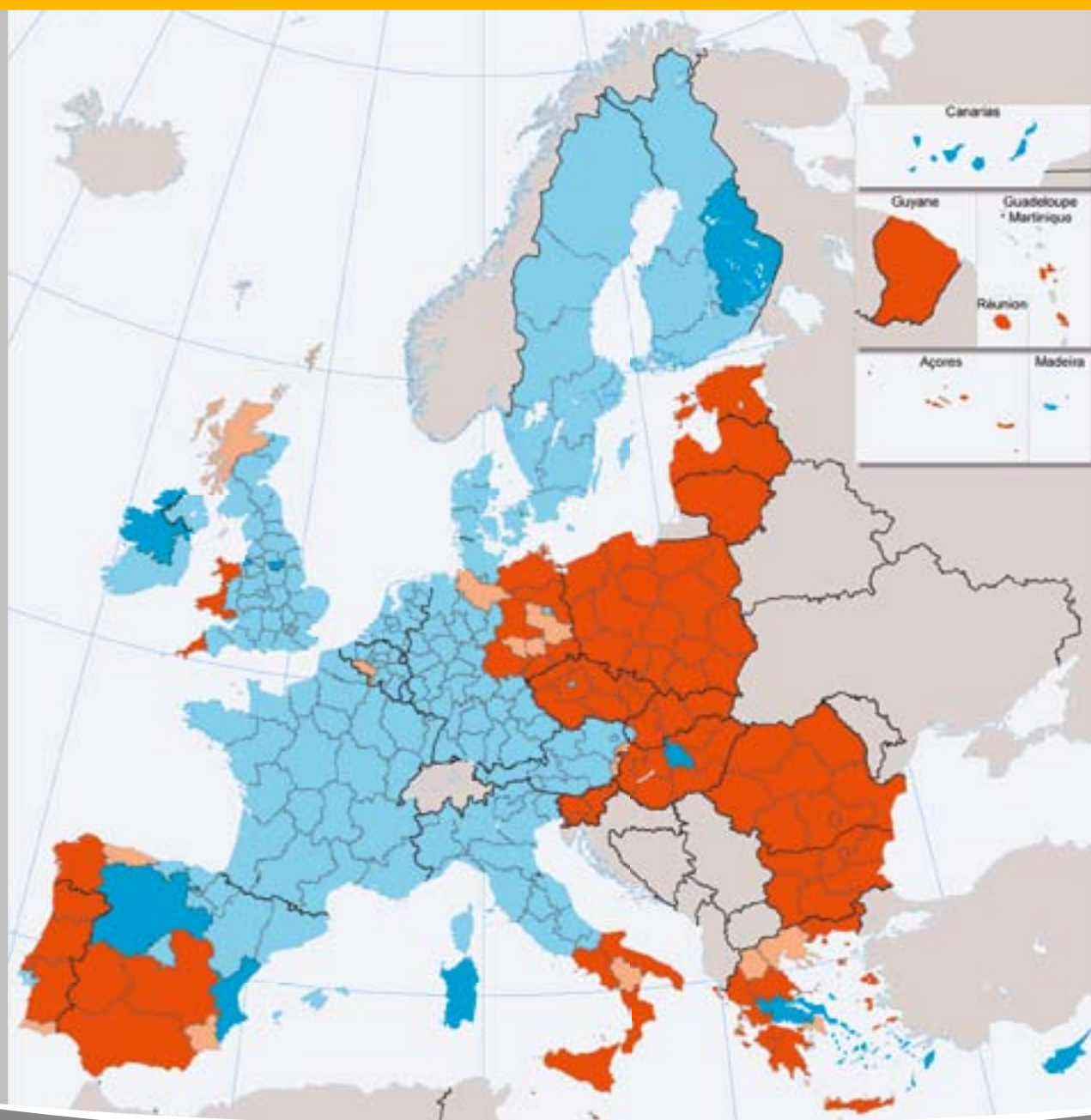

Samhørighedspolitikens kontrol-system

Administrationen i budgetperioden 2007–13

Indhold

Forord	3
1. Introduktion: Samhørighedspolitik – Midler, aktiviteter og budgetter i budgetperioden 2007-13	5
2. Leverings- og kontrolsystem	6-7
3. Kontrolsystemet i praksis	8-11
4. Kontrolsystemet over tid – hvorledes opbygges sikkerhed	12-13
5. Hvad sker der, når der konstateres problemer?	14-15

Manuskript afsluttet i oktober 2009.
© Den Europæiske Union, 2009
Reproduktion er tilladt ved angivelse af kilde.

Trykt i Belgien

DEN EUROPÆISKE UNIONS PUBLIKATIONSKONTOR
L-2985 Luxembourg

DOI: 10.2776/53595

Billeder: siderne 6, 7, 10, 11, 13, 14 © Istockphoto.
Redaktør: Raphaël Goulet, Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik.
Denne brochure bliver udgivet på 22 af Den Europæiske Unions officielle sprog.
Denne publikation gengiver forfatterens holdninger, som ikke nødvendigvis er sammenfaldende med Europa-Kommissionens.

Paweł Samecki

Kommissær for
Regionalpolitik

Vladimir Špidla

Kommissær for
Beskæftigelse,
Sociale Anliggender,
Arbejdsmarkedsforhold
og Ligestilling

Forord

Samhørighedspolitikprogrammerne, der medfinansieres af EU budgettet, bidrager til at transformere regionale og nationale økonomier gennem investeringer i infrastruktur, erhvervsudvikling, efteruddannelse, innovation og miljøet; de leverer langsigtet bæredygtig vækst og bidrager signifikant til jobskabelse.

Et af de centrale elementer i politikens succes er dens decentraliserede leveringssystem. Programmerne bliver forvaltet på regionalt og lokalt niveau så de udvalgte projekter svare til disse niveauers prioriteter. Men dette indebærer en stor kontrolrisiko, da det forøger antallet af involverede organer og forlænger kontrolkæden.

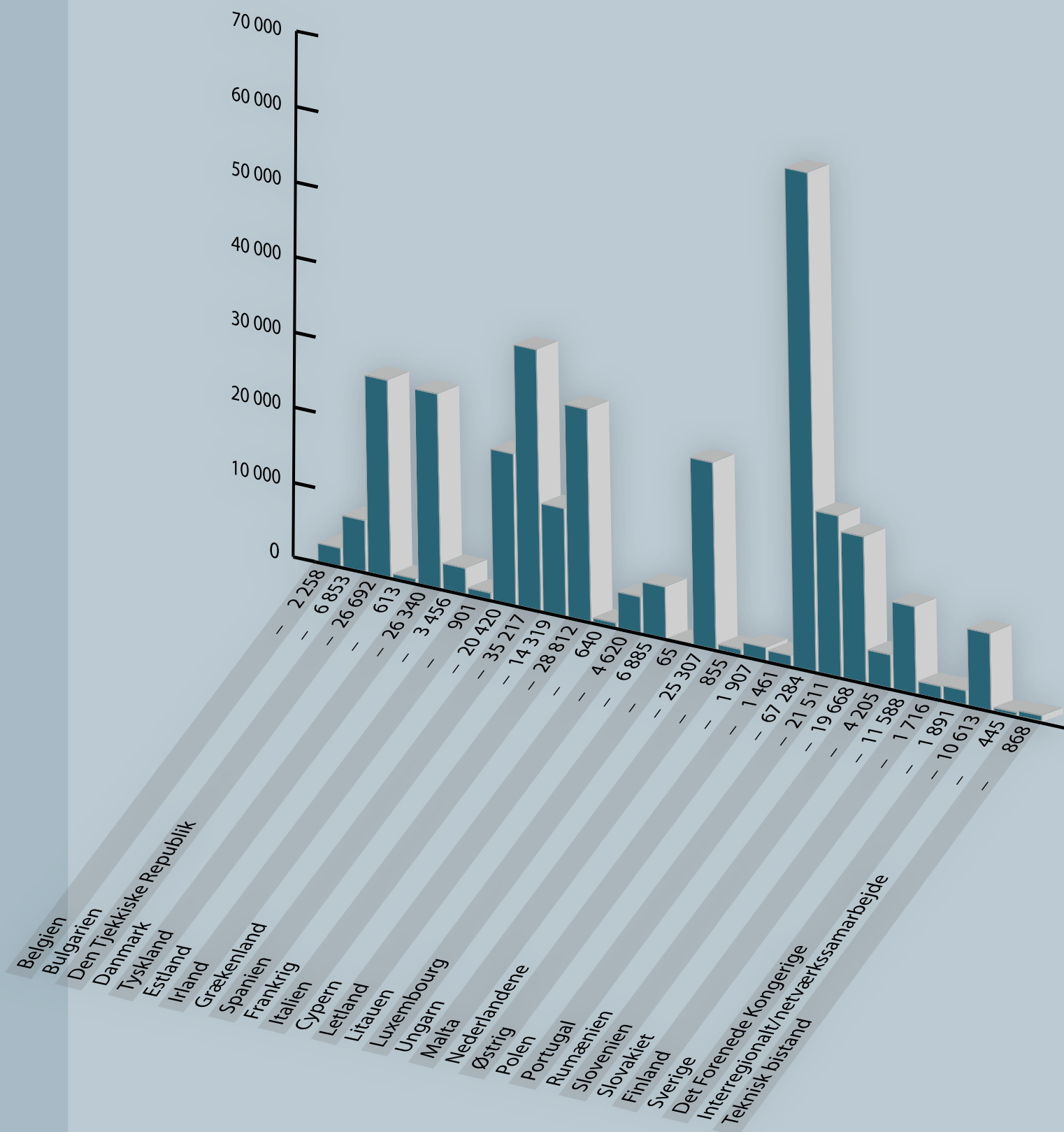
For at sikre at EU's skatteyderes penge bliver anvendt korrekt, må der være en god uddannelse og vejledning der sikrer at alle aktører virkelig forstår hvilke regler der gælder, og der må være en effektiv kontrol for at opdage og korrigere fejltagelser og for at afskrække forsøg på bedrageri.

Vi tror, at gevinsten ved en tydeligere og stærkere lovramme for programperioden 2007-13 er, at Kommissionen og medlemsstaterne sammen kan få kontrolsystemet for Samhørighedspolitikken til at fungere effektivt for at nå de standarder, der forventes af EU skatteyderen og som kontrolleres af Europa-Parlamentet.

Paweł Samecki

Vladimir Špidla

Tildeling af EU midler til Samhørighedspolitik i 2007-13 pr. medlemsstat, i € millioner

1

Introduktion: Samhørighedspolitik – Midler, aktiviteter og budgetter i budgetperioden 2007-13

Samhørighedspolitikfinansiering leveres over syv års operationelle programmer fra tre fonde:

- Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), der finansierer infrastrukturprojekter, miljøinvesteringer, byfornyelse, lokal økonomisk udvikling herunder små og mellemstore virksomheder, og grænseoverskridende og interregionalt samarbejde;
- Den Europæiske Socialfond (ESF), der finansierer uddannelse og efteruddannelse, især for dårligt stillede grupper i samfundet og arbejdsløse, og udviklingen af uddannelses- og efteruddannelsessystemer;
- Samhørighedsfonden, et særligt instrument med særlige regler for finansiering af transport og miljømæssig infrastruktur.

€ 347.410 milliarder EU finansiering–eller Ca. € 50 milliarder om året, en tredjedel af EU budgettet – står til rådighed for medlemsstaterne til at reducere forskelle i regional og social udvikling i løbet af perioden for de finansielle perspektiver 2007-13.

EFRU og ESF er de oprindelige »strukturfonde« og anvendes overalt i EU. Samhørighedsfonden blev etableret i 1992 og er begrænset til lande med en BNI på mindre end 90 % af gennemsnittet for EU's 25 medlemsstater i perioden 2001-03. Samhørighedspolitikken budgettildelinger pr. medlemsstat er i forhold til befolkningstal og det nationale BNP.

2

Leverings- og kontrolsystemet

Decentraliseret levering kræver et integreret kontrolsystem på flere niveauer

Samhørighedspolitikforbrug forvaltes i fællesskab mellem Kommissionen og de 27 medlemsstater, i et system der kaldes »delt forvaltning«. Det er et vigtigt element i politikken, at den er decentraliseret, med medlemsstaterne og regionerne som hovedansvarlige for hvordan pengene skal anvendes og med ansvaret for at forvalte dem ordentligt. Inden for medlemsstaterne er hundredvis af organisationer involveret i forvaltningen af forskellige dele af de operationelle programmer, og hundredtusinder modtagere implementerer individuelle projekter. Kommissionen har en overvågningsrolle med at sikre at forbruget er i overensstemmelse med de aftalte strategiske prioriteter og økonomiske regler. Den er ifølge EF - traktaten ansvarlig for den rigtige gennemførelse af budgettet. To af dens departementer er først og fremmest ansvarlige for at overvåge forbruget inden for Samhørighedspolitikken, nemlig direktoraterne for Regionalpolitik og Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling.

Målsætningerne og prioriteterne for anvendelse af midlerne er beskrevet i de individuelle operationelle programmer på nationalt og regionalt niveau, som er forhandlet mellem Kommissionen og hver medlemsstat og som formelt er blevet godkendt af Kommissionen. I 2007-13 perioden er der 316 operationelle programmer. Programmyndighederne vælger projekterne for at nå de fastlagte mål, som midlerne bidrager til. Medlemsstaterne rapporterer regelmæssigt i løbet af hele perioden om programudgifterne og Kommissionen udbetaler det aftalte EU - bidrag. Bidragsmodtagere har indtil slutningen af 2015 til at fuldføre projekterne og rapportere forbruget. Programmyndighederne fremsender så den afsluttende udgiftsanmeldelse og programmet lukkes med en afsluttende betaling til medlemsstaten.

Regler og betingelser kræver en effektiv kontrol samt forebyggelse

Finansieringen af projekter under et operationelt program følger vise regler og betingelser, der dels fastsættes på EU og delvis på medlemsstatsniveau. Disse regler er blevet etableret for at sikre værdi for pengene, ordentlig forvaltning af programmerne og overensstemmelse med Fællesskabspolitikker.

Reglerne omfatter i særdeleshed:

- lokalitet og hvilke typer aktiviteter der medfinansieres
- kriterier for udvælgelse af projekter
- vurdering af projekternes cost-benefit og indtjeningsmuligheder
- perioden for afholdelse af udgifter
- den minimale andel af udgifterne, der kræves af projekter der støtter EU prioriteter såsom innovation, jobskabelse og miljø
- udelukkede eller begrænsede aktiviteter eller omkostningskategorier
- opbevarelse af dokumentationsmateriale i minimumsperioder til revisionsformål
- passende omtale
- konkurrencedygtige udbudsprocedurer, vurdering af den økonomiske, social- og arbejdsmarkeds-mæssige og miljømæssige effekt og overensstemmelse med reglerne for statsstøtte, hvor det er relevant.

Er reglerne for komplicerede?

De fleste af de detaljerede regler for tildelingskriterier fastsættes nationalt, hvilket medfører at medlemsstaterne kan sikre at de er tydelige og lige til at anvende og kan forstås ordentligt af støttemodtagere.

Kommissionen har undersøgt lovgivningen med nationale eksperter for at identificere mulige »forenklinger«. Det medførte nogle forandringer af reglerne sidst i 2008 og første halvdel af 2009 og yderligere forslag vil blive vedtaget ved årets udgang.

Det er uundgåeligt med en vis grad af kompleksitet, både fordi det er nødvendigt for at sikre at de € 347 milliarder anvendes til de tiltænkte formål, og fordi reglerne inden for andre Fællesskabspolitikker såsom statsstøtte og offentlige udbud skal anvendes.

Under den delte forvaltning er det medlemsstaterne, der har det primære ansvar med kontrollen af programudgifter, mens Kommissionens udøver en overvågningsrolle af nationale systemer. De forskellige kontrolniveauer må være uafhængige af hinanden for at kunne udføre deres funktion ordentligt. I medlemsstaterne er der tre kontrolniveauer, og de tilsvarende organer for hvert program er forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden og revisionsmyndigheden. Kontrolsystemet med de forskellige niveauer er integreret på basis af veldefineret ansvar for de forskellige aktører, etablerede standarder for det arbejde, der skal udføres, og rapportssystemer og feedback mekanismer så hvert kontrolniveau bygger på det foregående, med henblik på at reducere byrden, især for modtagerne. Denne integration kaldes tilgangen med »en enkelt revision«.

Forebyggende foranstaltninger er en del af den overordnede kontrolstrategi. Informationsformidling er et vigtigt element i et godt forvaltnings- og kontrolsystem og bidrager til at forebygge problemer i at opstå og fostrer overensstemmelse.

Programmyndigheder skal blandt deres informationsaktiviteter investere i vejledning og uddannelse af modtagere og de organer der er involveret i programimplementeringen. Kommissionen vejleder og uddanner også, men hvis det skal have en effekt, må informationen videregives ned gennem modtagerkæden.

3

Kontrolsystemet i praksis

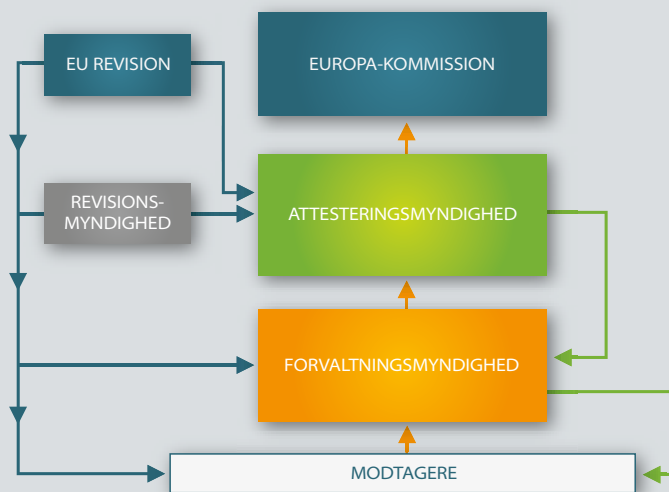
3.1 Kernekontrollfunktionerne — Forvaltnings- og attesteringsmyndighederne

Forvaltningsmyndigheden er det første kontrolniveau og har hovedansvaret for at sikre at programmet bliver implementeret effektivt og korrekt. Den skal:

- sikre at de operationer, der er udvalgt for programmet, er i overensstemmelse med kriterierne
- rådgive modtagerne om hvad de skal gøre for at opfylde støttens vilkår og betingelser
- etablere og foretage intern kontrol for at sikre at modtagernes dokumenterede udgifter er lovlige
- korrigere ulovlige udgifter ved at tage dem ud af fremsendte betalingsanmeldelser og geninddrive allerede udbetalte beløb fra modtagerne
- overvåge implementeringen af programmet og sende årlige statusrapporter til Kommissionen, der diskuteres med Kommissionen på årlige møder, og en afsluttende rapport, der opsummerer implementeringen af hele programmet.

Kontrol på første niveau – den første forsvarslinje

Forvaltningsmyndighedens løbende kontroller på første niveau – »forvaltningsverificeringer« – er kontrolsystemets grundlag. De består af omfattende skrivebordstjek af dokumenter såsom en fortegnelse over regninger og status eller afsluttende rapporter der ledsager anmodninger om udbetalinger fra projektfremmere, og besøg på stedet hos projekter der udvælges ved at anvende en fornuftig eksempelmetodologi. Skrivebordstjekket omfatter typisk dokumentationen for at projektet har leveret investeringen, uddannelse eller andre betalte ydelser og at udgifterne er korrekte, tilskudsberettigede og kan dækkes af projektet. I løbet af besøg på stedet verificerer kontrollørerne disse elementer og opfyldelsen af andre betingelser for tilskud via fysiske inspektioner, interviews af medarbejdere og undersøgelse af regnskaber og dokumentationsmateriale herunder de, der har forbindelse med udbudsprocedurer.

Bemærk: blå pile viser revisionsforløbet, orange pile viser forløbet for de anmeldte udgifter og grønne pile viser de operationelle verifikationer/tjekpunkter.

Hvad tjekker attesteringsmyndigheden før attesteringen af udgifterne til Kommissionen?

Attesteringsmyndigheden bør ikke sende en anmodning om betaling videre til Kommissionen med mindre den er helt sikker på, at der har været ført en ordentlig kontrol. Den undersøger og vurderer al information der er modtaget fra forvaltningsmyndigheden vedrørende dennes verificeringer af modtagerne og tjekker projekternes data i IT systemet, og anmoder om tydeliggørelse når det er nødvendigt. Den inddrager også de tilgængelige rapporter fra revisionsmyndigheden om hvordan kontrolsystemerne fungerer. Selv om den ikke bør duplikere forvaltningsmyndighedens arbejde, så kan attesteringsmyndigheden, hvis det er nødvendigt, selv gennemføre yderlige tjek eller bede andre derom.

Det andet centrale kontrolniveau i medlemsstaterne

er attesteringsmyndigheden, som har til opgave at attestere over for Kommissionen at de udgifter, der er anmeldt til udbetaling, er præcise, og er resultater fra et pålideligt regnskabssystem, og er i overensstemmelse med gældende Fællesskabs- og nationale regler. Den modtager anmeldelserne om betaling fra forvaltningsmyndigheden og udfører tjek før den inkluderer dem i den attesterede anmeldelse af udbetaling, der sendes til Kommissionen.

3.2 Revisionens rolle

Revisionsarbejdet på nationalt niveau verificerer at forvaltnings- og attesteringsmyndighedernes kontroller fungerer effektivt for at kunne fastlægge om der er risiko for, at en uregelmæssig betaling kunne blive attesteret. Når revisionsarbejdet afslører mangler, giver revisorerne anbefalinger. I overensstemmelse hermed gives der regelmæssig feedback om hvor effektivt forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer. EU organers revision undersøger den overordnede funktion af nationale kontrolsystemer. Revisioner kan dog ikke erstatte ineffektive kontroller på første niveau eller manglende tjek før udgiftsattesteringen.

Revisionsmyndighedens rolle – revidere for at opbygge sikkerhed

Revisionsmyndigheden (eller revisionsmyndighederne) i medlemsstaten har en central rolle i etableringen af sikkerhed i systemet gennem udførelsen af det vigtige ansvar, der er pålagt af forordningerne i begyndelsen af perioden, i løbet af implementeringen og ved afslutningen.

Revisionsmyndighedens rolle

I løbet af programmets implementering, reviderer **revisionsmyndigheden** effektiviteten af og kontrolsystemernes funktion og rapporterer om sit arbejde i årlige kontrolrapporter til Kommissionen, der er ledsaget af en revisionserklæring. Dens arbejde er baseret på revisionsstrategien, der er godkendt af Kommissionen ved implementeringens begyndelse, og som bliver regelmæssigt opdateret. Der er udarbejdet en standardmetodologi for revisionsmyndighedens revisionsarbejde, der er baseret på systemvurderinger, der understøttes af substansrevision af de projektudgifter, der er anmeldt over en 12 måneders referenceperiode. Metodologien, der omfatter statistisk indsamling, tillader fastsættelsen af en repræsentativ fejlkvote for hvert program eller grupper af programmer hvert år, hvilket er en indikation af systemernes effektivitet eller behovet for forbedringer. Revisionsmyndigheden giver feedback om sine resultater til forvaltnings- og attesteringsmyndighederne og tjekker, at dens anbefalinger er blevet implementeret.

Ved afslutningen af programimplementeringen, er revisionsmyndigheden ansvarlig for slutterklæringen og rapporten til Kommissionen.

Kommissionens rolle – tilsyn

På EU niveau er **Kommissionens** rolle at **føre tilsyn med** den ordentlige etablering og funktion af kontrolsystemerne i medlemsstaterne ved hjælp af:

- overensstemmelsesvurderingsproceduren (se punkt 4) godkendelse af revisionsstrategier og nøje gennemgang af kontrolrapporter og revisionserklæringer
- udførelse af revisioner af medlemsstaterne for at opnå sikkerhed for at systemerne virker effektivt. Kommissionen fokuserer på troværdigheden af revisionsmyndighedens arbejde for at kunne fastslå dens sikkerhed via deres årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer. Derudover undersøger den forvaltningsmyndigheder og/eller attesteringsmyndigheder for højrisikoprogrammer
- tilsyn med medlemsstaternes indrapporterede informationer for uregelmæssigheder og geninddrivelsen af ikke berettigede udbetalinger
- yder formel vejledning for at etablere benchmarks og sprede god praksis. Lovgivningsmæssige og kontrolspørgsmål drøftes i forvaltningskomiteen der består af repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne (Koordinationsudvalget for Fondene, COCOF), i den tekniske arbejdsgruppe under Det Rådgivende Udvalg for ESF og i tekniske møder med revisionsmyndighederne og
- kontrol, ved lukningen af programmet, af hvorvidt programmets finansiering er behørigt begrundet.

Kommissionen fører tilsyn med programmernes forvaltning i dens oversigt over årlige implementeringsrapporter, deltagelse i overvågningsudvalgsmøder, under drøftelsen af relevant information vedrørende programmernes implementering, og nøje gennemgang af betalingsanmeldelser.

Kommissionens tjenester i generaldirektoraterne for Regionalpolitik og Beskæftigelse har en rullende revisionsstrategi for at opnå sikkerhed vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive opsætning og funktion over en periode af nogle år, baseret på studiet af informationen fra medlemsstaterne og resultaterne af deres egne revisioner.

De giver en vurdering af forskellige medlemsstaters systemers og programmets effektivitet i deres årlige statusrapporter. Revisionsprogrammet er etableret på grundlag af en risikovurdering der især tager højde for omfanget af de EU midler det drejer sig om og risikofaktorer i forhold til kendte svagheder i forvaltningsorganerne og til forskellige typer af operationer og modtagere. Hvis en medlemsstat ikke foretager korrigerende foranstaltninger med det samme, kan Kommissionen afbryde eller suspendere betalinger og indføre finansielle korrektioner for at geninddrive tidligere betalinger, der synes at kunne være blevet påvirket (se punkt 5).

Den Europæiske Revisionsret – den eksterne revisor

En gang om året giver Den Europæiske Revisionsret en »Revisionserklæring«¹ om lovligheden og den formelle rigtighed af EU's indkomster og udgifter inden for budgettets forskellige områder for det foregående regnskabsår. Vurderingerne er baseret på revisioner som Retten har gennemført i medlemsstaterne og i Kommissionen og bliver offentliggjort i Rettens årsberetning, sammen med Kommissionens svar.

For at nå frem til sin årlige vurdering på Samhørighedspolitikens område, reviderer Retten et repræsentativt udvalg på ca. 180 projekter i medlemsstaterne og undersøger også medlemsstaternes kontrolsystemers effektivitet for de berørte programmer og Kommissionens tilsynsarbejde.

3.3 Revisionserklæringen og godkendelse af regnskabet

Europa-Parlamentet og Rådet gennemgår nøje anvendelsen af EU's midler i den årlige godkendelsesprocedure, der kører fra november til april, hvor

Parlamentet som afslutning stemmer om de kan godkende Kommissionens regnskab og budget. Rettens årsberetning, særberetninger og Kommissionens svar er det grundlæggende kildemateriale for godkendelsesdebatten. Rettens vurdering af effektiviteten af kontrolsystemerne for Samhørighedspolitikens udgifter i budgetperioden 2000-06 har været, at de endnu ikke er tilstrækkeligt effektive,

set i lyset af den store fejlkvote der blev fundet i de udbetalte udgifter. Retten har endnu ikke udtalt sig om effektiviteten af kontrolarrangementerne for perioden 2007-13. Europa-Parlamentet og Rådet (budgetmyndighederne) giver også i løbet af godkendelsesproceduren en række anbefalinger til Kommissionen og andre interessenter, der er involveret i forvaltningen af EU midler. Retten følger op på implementeringen af disse anbefalinger og inkluderer observationer af opnåede fremskridt i de efterfølgende beretninger til budgetmyndighederne.

¹ Også kendt som 'DAS', fra den franske term 'Déclaration d'Assurance'.

Hvorfor har Samhørighedspolitikken endnu ikke fået en positiv udtalelse fra Den Europæiske Revisionsret, og hvad er der blevet gjort?

Samhørighedspolitikudgifter er et af de mest komplekse områder i budgettet, med en høj indbygget risiko, der gør effektiv kontrol til en udfordring.

Der er grund til at tro, at fejlkvoten i udgifterne fra programmerne i perioden 2007-13 vil blive betydeligt mindre på grund af forbedringerne i forvaltnings- og kontrolsystemerne i løbet af de foregående perioder i mange medlemsstater, på grund af de tydeligere og strengere kontrolkrav, der blev indført i lovgivningen for perioden 2007-13, og fordi verificeringen af systemernes opsætning gennem overensstemmelsesvurderingsprocessen inden udbetalingen af penge fra Kommissionen.

Kommissionen gennemførte i 2008/9 en handlingsplan for at fremskynde forbedringer af de nye programmer og for at sikre at uregelmæssige udgifter bliver fjernet fra 2000-06 programmerne inden de lukkes. Handlingsplanen, der nøje fulgte Revisionsrettens anbefalinger havde en tosidet strategi:

- at hjælpe medlemsstaterne med at udføre et bedre arbejde med at kontrollere lovligheden af projektudgifter inden de fremsender betalingsanmeldelser til Kommissionen
- at indføre hårdere foranstaltninger for at stoppe betalinger eller geninddrive penge hvis medlemsstaterne falder under standarden.

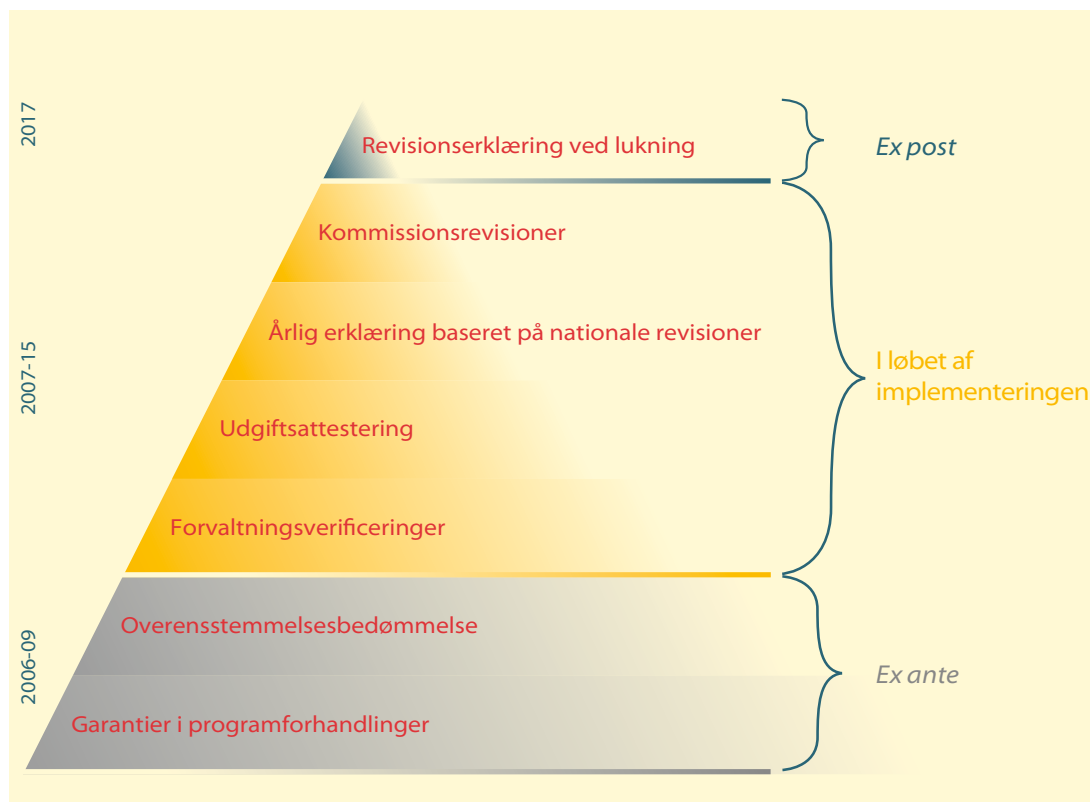
Kommissionen har også rejst spørgsmålet om hvilke benchmarks, i forhold til fejlkvoter, der skal anvendes af Revisionsretten i vurderingen af systemernes effektivitet på forskellige politikområder (se »På vej mod en fælles forståelse af begrebet acceptabel fejlrisiko«, KOM(2008) 866). For Samhørighedspolitikprogrammer der implementeres over en niårs periode med kontroller der fungerer på flerårig basis, er målet at sikre, at der ved programlukningen er en meget lille fejlkvote da udgifterne, på det tidspunkt, har været igennem alle niveauer af forvaltnings- og kontrolsystemet.

4

Kontrolsystemet over tid – Hvordan opbygges sikkerhed

At opnå sikkerhed for at kontrolsystemet er effektivt til at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder opbygges i løbet af hele programperioden. Sikkerhedens byggeklodser illustreres i følgende diagram.

Ex ante – opsætning af kontrolsystemet

Under **forhandlingerne** om de operationelle programmer sikrer Kommissionen, at programmyndighederne er ordentligt udpeget og at problemer, der er blevet konstateret i tidligere perioder, er blevet adresseret på passende vis.

Efter programgodkendelsen, giver **overensstemmelsesbedømmelsesproceduren** sikkerhed for at kontrolsystemerne er sat ordentligt op, før nogle udgifter bliver refunderet. Et nationalt revisionsorgan – for det meste forvaltningsmyndigheden – skal inden for 12 måneder efter programgodkendelsen – udstede et overensstemmelsescertifikat med hensyn til programmets interne kontrolsystemer. Kommissionen kigger på overensstemmelsesvurderingsrapporten og erklæringen med henblik på at sikre at den er konsistent og pålidelig. Kommissionen vil først begynde at refundere programudgifter efter at nødvendige korrigerende foranstaltninger er blevet udført og efter at Kommissionen er overbevist om at kontrolsystemet til fulde opfylder de lovlige krav. Ved programperiodens start, undersøger og godkender Kommissionen også revisionsstrategien, som er blevet indsendt af revisionsmyndigheden inden 9 måneder efter programgodkendelsen.

I løbet af programimplementeringen

Kommissionen opnår sin sikkerhed fra attesteringsmyndighedens attesting af udgifter (se punkt 3.1), samt fra resultaterne af dens eget revisionsarbejde (se punkt 3.2).

Medlemsstaternes ansvar

Et yderligere nyt element i kontrolsystemet blev introduceret ved 2006 revisionen af den finansielle forordning, der styrer EU midler. Medlemsstaterne skal, på et passende niveau i deres centralforvaltning, hvert år inden den 15. februar indsende en »Årsoversigt« over de attesteringer, som attesteringsmyndigheden har givet, og revisionsmyndighedens revisionserklæringer til alle medlemsstaternes programmer for det foregående kalenderår. Det skal styrke ansvarskæden mellem medlemsstaterne og Kommissionen for anvendelsen af EU midler i en delt forvaltning. Det anbefales medlemsstaterne at give en erklæring om sikkerheden af forvaltnings- og kontrolsystemerne, og at identificere problemer samt disses løsning. Årsoversigterne blev første gang indsendt i februar 2008.

Nogle få medlemsstater er gået længere og har frivilligt indsendt »Nationale erklæringer« på et politisk niveau der er underlagt revision fra **nationale overordnede revisionsorganer (OR'er)**. Kommissionen opmuntrer denne udvikling, da sådanne erklæringer kan yde et betydeligt bidrag til det niveau af tillid den har til funktionen af nationale systemer. OR'er samarbejder med Den Europæiske Revisionsret på to hovedniveauer: 1) De regelmæssige møder mellem cheferne for de overordnede revisionsorganer og revisionsretten og 2) kontakt komitéen, mødet mellem det overordnede revisionsorgan og Revisionsrettens kontaktpersoner. Kontaktkomitéens arbejdsgrupper er værktøjet for samarbejde og udveksling af informationer/erfaringer om særlige emner. Yderligere information kan ses på rettens websted².

² <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/cooperation>

Ex post – programlukningens sikkerhedsnet

Ved programperiodens afslutning gennemgår revisionsmyndigheden det udførte revisionsarbejde og udsteder en erklæring, der bedømmer korrektheden og lovligheden af programudgifterne i det endelige programregnskab. Revisionsmyndigheden beskriver i sin lukningsrapport detaljeret de tiltag, der er gennemført for at forbedre systemer og korrigere irregulære udgifter som svar på anbefalinger fra dens eget revisionsarbejde eller Kommissionens eller Den Europæiske Revisionsrets. Kommissionen gennemgår nøje alle afsluttende erklæringer og anmoder, om nødvendigt, om yderligere information eller udførelsen af yderligere revisionsarbejde. Den kan gennemføre revisioner på et udvalg af programmer efter lukningen.

Dokumentationsmateriale skal opbevares i tre år efter lukningen, for at kunne stå til rådighed for Kommissionen. OLAF eller Den Europæiske Revisionsret, dvs. indtil 2017/18, undtagen i de tilfælde hvor proceduren for delvis lukning er blevet anvendt, hvilket reducerer opbevaringsperioden for lukkede operationer, der er dækket af en delvis lukningserklæring.

5

Hvad sker der hvis der konstateres problemer?

5.1 Korrektion af uregelmæssigheder er først og fremmest medlemsstatens ansvar

Manglende overholdelse af reglerne eller betingelserne, der er bundet til EU bevillinger, vil normalt disqualificere et projekts udgifter til at blive refunderet eller gøre dem »uregelmæssige«. Modtageren skal så muligvis tilbagebetale dele af eller det fulde beløb af bevillingen, afhængig af »uregelmæssighedens« beskaffenhed og alvorlighed.

Sådanne »uregelmæssigheder« bliver korrigeret ved at fjerne den uregelmæssige udgift fra betalingsanmeldelser, der er indgivet til Kommissionen, og ved at aflyse eller geninddrive bevillingen fra modtageren. Medlemsstaterne er i første instans ansvarlige for at lave korrektioner og geninddrivelse. Kommissionen griber kun ind når den konstaterer, at uregelmæssige udgifter ikke er blevet korrigeret eller at et programs kontrolsystem ikke virker, med den medfølgende risiko at uregelmæssigheder ikke bliver opdaget.

Når de nationale myndigheder opdager og korrigerer en uregelmæssighed, kan de genanvende de frigjorte EU midler til andre projekter. Dette er et incitament til medlemsstaterne til at etablere effektive systemer. Hvis Kommissionen er nødt til at lave korrektionen, medfører det en nettoreduktion i programmets EU bevillinger.

Uregelmæssigheder

Typiske uregelmæssigheder er manglen på dokumentationsmateriale (for eksempel, registrering af medarbejderes tidsforbrug, regninger eller overhead beregningsnøgler) der skal opbevares på grund af revisionssporet, manglende fratrækning af indkomster fra projektudgifterne, inddragelse af ikke berettigede udgifter såsom refunderbar moms, og brud på udbuds krav.

Kun en mindre del af »uregelmæssigheder« omfatter bedrageri; størstedelen skyldes forsømmelser eller manglende kendskab til reglerne. Det er derfor at forvaltningsmyndighederne, når de bevilliger projektfansiering, skal sikre sig at modtagerne kender bevillingsbetingelserne og har kapaciteten til at forvalte og gennemføre det foreslåede projekt.

Rapportering af uregelmæssigheder og finansielle korrektioner

Medlemsstaterne skal kvartalsvis rapportere om sager med uregelmæssigheder, der omfatter EU midler for mere end € 10 000, til Kommissionens kontor for forebyggelse af bedrageri, OLAF. De skal også en gang om året indsende samlede tal for alle de finansielle korrektioner og geninddrivelser, de har gennemført i det foregående år, inklusive de, der er under tærsklen for at rapportere til OLAF.

Udviklinger i indrapporterede uregelmæssigheder bliver analyseret i Kommissionens årsberetning om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesse ifølge traktatens artikel 280. Kommissionen offentliggør også tal for medlemsstaternes finansielle korrektioner. Disse tal beviser at medlemsstaternes kontrolsystemer virker effektivt.

5.2 Hvad sker der hvis Kommissionen opdager fejltagelser i kontrolsystemer?

Når Kommissionen har bevis for betydelige mangler i funktionen af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer eller for uregelmæssigheder i forbindelse med bestemte betalingsanmeldelser, som en medlemsstat ikke har kunnet forebygge, opdage eller korrigere, kan den afbryde eller formelt suspendere betalinger til det berørte program eller åbne en finansiell korrektionsprocedure.

Afbrydelse af eller suspension af betalinger

En afbrydelse af betalinger for en periode ind til 6 måneder, der ikke kan forlænges, kan blive beordret af Generaldirektøren for et af Generaldirektoraterne for Regionalpolitik eller for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling lige så snart, der er bevis nok til at formode at der er en alvorlig systemsvaghed. Betalinger bliver genoptaget lige så snart medlemsstaten har taget de nødvendige korrektionsforanstaltninger.

En suspension af betalinger kræver en formel beslutning af Kommissionen og kan fortsætte på ubestemt tid.

Finansielle korrektioner udført af Kommissionen

Hvis medlemsstaten ikke kan korrigere uregelmæssigheden eller afhjælpe systemmanglen, kan Kommissionen lave en finansiell korrektion ved en formel beslutning. Sådanne beslutninger medfører altid en netto reduktion af programmets EU finansiering, dvs. medlemsstaten kan ikke genanvende EU midler til andre projekter.

Kommissionen kan lave finansielle korrektioner på en ekstrapoleret basis for systemiske fejl og faste korrektioner for systemfejl og uregelmæssigheder hvis finansielle virkning er svære at kvantificere, for eksempel på området for offentlige udbud.

I perioden 2000-06 (og altså indtil udgangen af 2008) Blev der lavet finansielle korrektioner for omkring € 3,15 milliarder, som et resultat af revisionsarbejdet udført af Kommissionen, OLAF eller Revisionsretten, af hvilke € 2,6 milliarder blev accepteret af medlemsstaterne og implementeret af dem, de resterende € 0,55 milliarder blev udført ved formel Kommissionsbeslutning.

Kontrolsystemet for Samhørighedspolitik Hvordan virker det i budgetperioden 2007-13

For yderligere oplysninger...

Yderligere, detaljeret information om Kontrolsystemet for Samhørighedspolitik og berørte områder kan findes på http://ec.europa.eu/dgs/regional_policy/index_da.htm

Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik
Kontor B.1 - Kommunikation, Information og Forbindelser med Tredjelande
Raphaël Goulet
Avenue de Tervuren 41, B-1040 Brussels
Fax (32-2) 29-66003
E-post: regio-info@ec.europa.eu
Internet: http://ec.europa.eu/regional_policy/index_da.htm

Publikationskontoret

ISBN 978-92-79-09192-6

9 789279 091926